

## U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Simona, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, IČO 70106975, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Českých Budějovicích**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 9 C 170/2012, o zaplacení částky 15 413 Kč s příslušenstvím, žalobkyně **CB LIGHTNING s.r.o.**, IČO 28129041, se sídlem v Dubné 203, zastoupené Mgr. Petrem Smejkaem, advokátem, se sídlem v Českých Budějovicích, Na Sadech 21, proti žalovanému **J. H.**,

### t a k t o :

- I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci žaloby o 15 413 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 9 C 170/2012, **j e s o u d .**
- II. Usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 6. 2012, čj. 9 C 170/2012 - 21, **s e z r u š u j e .**

### O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 26. 9. 2012 se navrhovatel (Český telekomunikační úřad) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále také „zákon o kompetenčních sporech“) rozhodl kompetenční spor vzniklý podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) cit. zákona mezi ním a Okresním soudem v Českých Budějovicích týkající se zaplacení částky 15 413 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně uzavřela s žalovaným dne 14. 12. 2011 smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb v síti Vodafone Czech Republic a.s., dále jen „Vodafone“

(dále jen „Smlouva“), na jejímž základě žalobkyně např. zajišťuje a provádí veškeré změny požadované účastníkem vztahující se k telefonním číslům zapojeným do programu v případě, že nejsou v rozporu se smlouvou a všeobecnými podmínkami spol. Vodafone, dále též měsíčně rozesílá vyúčtování služeb. Žalovaný v průběhu smluvního vztahu využil těchto služeb v měsíci lednu až dubnu 2012 a neuhradil za ně fakturované částky ve výši 15 413 Kč.

Žalobkyně podala proti žalovanému dne 4. 6. 2012 u Okresního soudu v Českých Budějovicích žalobu na zaplacení této částky s příslušenstvím.

Okresní soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 15. 6. 2012, č. j. 9 C 170/2012 - 21, výrokem I. řízení zastavil, výrokem II. rozhodl o nákladech řízení a výrokem III. určil, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně uplatnila nárok na zaplacení dlužných plateb za telekomunikační služby ve smyslu zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), o kterém má podle ustanovení § 129 odst. 1 rozhodnout Český telekomunikační úřad. Pro úplnost pak okresní soud uvedl, že na majetek žalovaného byl dne 6. 9. 2011 prohlášen konkurz, takže by byl naplněn předpoklad pro zastavení řízení i jestliže by věc byla v pravomoci soudů (dle § 104 odst. 1 o. s. ř.) z toho důvodu, že řízení o žalobě podané věřitelem po zahájení insolvenčního řízení soud zastaví, je-li předmětem žaloby pohledávka, kterou věřitel mohl přihlásit do insolvenčního řízení, což platí i v případě, byl-li již prohlášen konkurz na majetek dlužníka. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 8. 2012.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“ nebo „ČTÚ“) poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí záporného kompetenčního sporu. Navrhovatel konstatoval, že žalobkyně požaduje po žalovaném dlužnou částku, vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a žalovaným. Poskytnutí této služby nelze považovat za službu elektronických komunikací tak, jak je vymezena v § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích. Navíc žalobkyně ani není osobou vykonávající komunikační činnost, figurovala pouze jako prostředník či zprostředkovatel poskytování služeb mezi společnostmi Vodafone a žalovaným, resp. nikdy neoznámila žádné podnikání v elektronických komunikacích, což navrhovatel doložil výpisem z evidence podnikatelů v elektronických komunikacích, přístupným na webových stránkách navrhovatele. Rozhodování o nároku z titulu přefakturace měsíčních poplatků za služby poskytnuté operátorem Vodafone proto nespadá do rozhodovací pravomoci ČTÚ a orgánem kompetentním k rozhodování o ceně za tyto služby je soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Spornou otázkou v konkrétní věci zůstává, kdo má pravomoc rozhodovat o povinnosti zaplatit cenu za služby třetích stran.

Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, rozdělil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi ministerstvo a Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Český telekomunikační úřad. Podle § 129 odst. 1 věta první zákona rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

S účinností od 1. 7. 2010 byla novelou zákona č. 153/2010 Sb. vložena do § 129 odst. 1 druhá věta: *“Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.”*

Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, č. j. Konf 38/2009 - 12, dostupném na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele je splněn, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (*„účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“*), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích (*„uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací“*).

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory je splněn, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o

elektronických komunikacích základní povinnosti účastníka resp. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Zvláštní senát se zabýval tím, zda byl v posuzované věci naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se jedná o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé.

Žalobkyně se v článku I. smlouvy zavázala žalovanému poskytovat základní a volitelné telekomunikační služby v síti společnosti Vodafone Czech Republic, a. s. za podmínek uvedených v uzavřené rámcové smlouvě mezi ní a společností Vodafone. Ze všeobecných obchodních podmínek žalobkyně vyplývá mj. závislost podmínek poskytování služeb na Všeobecných obchodních podmínkách společnosti Vodafone, např. ve věcech změny tarifů, aktivace a deaktivace služeb, blokace telefonů v případě krádeže, omezení nebo přerušování služeb, pokud účastník poruší Všeobecné podmínky společnosti Vodafone a smluvní podmínky žalobkyně, nebo závislost vyřízení reklamace ve lhůtách daných společností Vodafone. K právnímu vztahu žalovaného jako účastníka a společnosti Vodafone všeobecné podmínky žalobkyně konstatují, že telefonní číslo účastníka bude u společnosti Vodafone registrováno jménem žalobkyně, nikoliv jménem účastníka, proto účastník (žalovaný) není oprávněn žádosti o změny směřovat na infolinku Vodafone, ale na kontaktní údaje žalobkyně.

Právní vztah mezi žalobkyní a žalovaným je podmíněn nezávisle existujícím smluvním vztahem žalobkyně a operátora. Pro rozhodnutí kompetenčního sporu však zvláštní senát posuzoval pouze vztah mezi žalobkyní a žalovaným. Žalobkyně jako osoba, která umožňuje účastníkům využít služeb elektronických komunikací operátora v rámci vymezeném tímto nezávislým smluvním vztahem (rámcovou smlouvou), sama služby elektronických komunikací neposkytuje, a není proto osobou vykonávající komunikační činnost. Tou je pouze společnost Vodafone. To, že žalobkyně neposkytuje veřejně dostupné služby elektronických komunikací, vyplývá i z databáze, kterou vede navrhovatel, a která je přístupná na jeho internetových stránkách.

Taktéž žalovaného nelze považovat za účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Pokud by ve věci byla dána povinnost žalovaného plnit přímo na účet společnosti Vodafone, byť prostřednictvím žalobkyně, musel by mezi žalovaným a touto společností existovat právní vztah. Zvláštní senát však existenci takového právního vztahu, jak je výše pojednáno, neshledal.

Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci tedy nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích,

který stanoví, že „Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku“. O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti službami, které poskytuje žalobkyně, nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi společnostmi Vodafone a žalovaným žádný právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro použití § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

Jelikož nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci Českého telekomunikačního úřadu podle § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, splnění věcné podmínky podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zvláštní senát již neposuzoval. Pravomoc Okresního soudu v Českých Budějovicích je dána v celém sporu o požadovanou částku.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 6. 2012, čj. 9 C 170/2012 - 21.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o rozhodování kompetenčních sporů, závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány (§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Českých Budějovicích pokračovat v řízení o podané žalobě.

**P o u č e n í:** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. května 2013

JUDr. Michal Mazanec  
předseda zvláštního senátu